

— Καλά, ἀπεκρίθη ὁ Ἀλβαρέζος μετὰ περιφρο-
νήτως. Πρὸς σέ ἐλάλησα ἀρκετὰ· τώρα θέλω ἀ-
πειθουθῆ καὶ πρὸς τοὺς συναδελφούς σου. Ὑμεῖς, ἐ-
ξηκολούθησεν ἀποταθεῖς πρὸς τοὺς περὶ αὐτὸν ἀξιο-
ματικούς, ὑμεῖς θεβαίως θέλετε μὲ δικάσει. Λοιπὸν
δὲν σὰς ἀρκεῖ ἐν θύμα; Μία ἄρὰ γε κεραλή δὲν ἀρκεῖ
νὰ ἐξιλεύσῃ τὸ καλὸν ὅπερ ἔπραξε. Δὲν ἔχω ἀνάγκη
βεβαίως νὰ σὰς εἶπω περιπέλον, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω
ὅτι μ' ἐνοήσατε καλλίσι. Βλέπετε τὸ πλάσμα τοῦτο;
Καὶ ἀνύψωσε τὴν Ἰνέσα, ἣν ἔθλιβε λυποθυμημένην,
εἰσέτι εἰς τὰς ἀγκάλας του.

• Διατί νὰ συμμερισθῆ τὰ δεσμά μου καὶ τὰς θλι-
ψεις μου; Ἐὐν ἔχει εἰσέτι ἀνθρωπίνην καρδίαν,
κατανοῦσθε ἐνώπιον τοσαύτης ἀθωότητος καὶ συμ-
φορᾶς. Ἐὰν θέλετε ν' ἀκούσθητε ἐκ τοῦ στόματός μου
παρκαλήσεις, καὶ τοῦτο πράττω, καὶ σὰς καθικετεῦω,
νὰ φεισθῆτε τῆς θυγατρὸς μου! . . . Καί, σὰς κα-
θικετεῦω γονυκλήνης καὶ μετὰ θερμῶν δακρῶν, ἀρκεῖ
μόνον νὰ εὐρω μεταξὺ ὡμῶν προστᾶτην ὑπὲρ αὐτῆς.

Τὸ παθητικὸν τῆς φωνῆς του, τὸ εὐγενὲς μεγαλεῖον
τῆς πατρικῆς του θλιψίως καὶ τῆς πολιᾶς κεραλῆς
του, ἡ ἰσχυρὰ κατανύξις τῆς ἀξιοπρεποῦς ἐκείνης; πα-
ρακλήτως, μοὶ εἶχον συγκινήσει τὴν καρδίαν. Ἡ Ἰ-
νέσα, ὠραία καὶ ὠρᾶ, κεκλιμένη εἰς τὰς ἀγκάλας
τοῦ πατρὸς τῆς ἐφῆλκει ἕλων τὰ βλέμματα. Ἡ συνέ-
λευσις συνεκινήθη βεβαίως, ἀλλ' ἔμεινε σιωπηρὰ.

Ἡ Οὐέρτας ἠγέρθη πυρέσσων, καὶ ἔρριψε περὶ ἑν-
τὸν ταχὺ βλέμμα . . . Ἐφαίνετο ζῶτων συμπάθειαν
καὶ ἐπιεικειαν . . . Ἄλλα πάντες εἰσῶγον.

Ἡ φωνὴ τοῦ γέροντος εἶχεν ἀνακαλίσει τὴν Ἰνέ-
σαν, εἰς τὰς αἰσθησίαις τῆς ἀνηγέρθη, παρημέρησε τὴν
ὠραίαν οὐτῆς κόμην, τὴν ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς πιπτοῦ-
σαν καὶ ἀνυψώσασα ἐπὶ τοῦ παρεστώτος τοῦ δακρυ-
βρέκτους ὀφθαλμούς τῆς.

• Κύριοι, σὰς εὐχαριστῶ, εἶπε μὲ φωνὴν εὐχον,
τῆς ὁποίας ἡ εὐστάθεια μὲ ἐξέπληξε. Ἐνόησα τὴν
ἀπόφασίν σας . . . Ἐπράξατε κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου.

Ἡκούσατε τὸν πατέρα μου, ἥδη πρέπει ν' ἀκούσθητε
καὶ ἐμέ. Δὲν ὀρέϊλω οὐτε θέλω νὰ ἔχω ἄλλην ζῶην
εἰμὴ τὴν ἰδικὴν του, ἄλλο ὑποστήριγμα εἰμὴ τὰς ἀγκά-
λας του, ἄλλο ἄσυλον εἰμὴ τὸν τάρον! . . . σὰς εὐχαρι-
στῶ καὶ πάλιν διότι μοὶ ἔχορηγήσατε τὸ ἄσυλον τοῦτο.

— Ἰνέσα! διέκοψεν ὁ Ἀλβαρέζος φρικῶν καὶ
κλαίων ἄκων, θέλεις λοιπὸν ν' ἀποθάνω δις;

Αὕτη εἶναι δι' ἐμέ ἡ τελευταία στιγμή εὐδαιμο-
νίας, ἐξηκολούθησεν ἡ Ἰνέσα μετὰ παραφορᾶς· ἐάν
εἶναι ἀνάγκη ν' ἀποθάνῃ, πρέπει ν' ἀποθάνωμεν ὁμοῦ!
ἡ ἐσχέρη δι' ἡμᾶς εἶναι ἐν τῷ Θεῷ . . . Ἐν τῷ οὐρα-
νῷ θέλομεν εὐρεῖ τὴν ἀναμένοσαν ἡμᾶς εὐδαιμονίαν,
καὶ θέλομεν ἐγκαταλείψει τὴν ἀθλίαν ταύτην γῆν εἰς
τὰ τέρατα τῆς ἀχαριστίας καὶ τῆς ἐπιπορίας;

Δὲν δύναμαι νὰ σὰς παρατήσω τὸ βλέμμα δι' οὗ
ἔρριψε τὴν ἄραν ταύτην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Οὐέρτα,
ἐπίσης ἀδυνατῶ νὰ σὰς περιγράψω τὴν ἀνέκφραστον
ψυχικὴν ἀγωνίαν, τὴν φρικώδη βασανον, ἥτις ἐξωγα-
φίετο ἐπὶ τοῦ; χαρακτηῖρας τοῦ στρατηγοῦ· ἐπροχώ-
ρησε βῆμα πρὸς ἐμὲ κλονιζόμενος, καὶ τείνων μετὰ κό-
που τοῦς βραχίονας.

• Δὸν Καστάνε, ἐτραύλισε μὲ φωνὴν πεπνυγμένην,
ἀπάγαγε τοὺς ὑποδίκους. Ἀναθίτω εἰς σέ τὴν φρον-
τιδα τῆς ἐπιτηρήσεως των.

Ἐσπυσα νὰ ἐκτελέσω τὴν διαταγὴν, διότι ἐπε-
θύμου καὶ ἐγὼ νὰ συντομεύσω τὴν σκητὴν ἐκείνην, ἥ-
τις μοὶ κατεσπάραιτε τὴν ψυχὴν, καὶ ἐξήλθον τῆς αἰ-
θούσης, ἀπάγων τὸν πατέρα καὶ τὴν θυγατέρα, εἰσίνες
το εθλίζοντο σφικτικῶς.

Ἡγνῶον, τῆ ἀληθείᾳ, ἐὰν ἔπρεπε νὰ ἐπιδοκιμάσω
ἢ νὰ κατακρίω τὴν στωϊκὴν ἐκείνην αὐταπάρησιν
μεθ' ἧς ὁ Οὐέρτας ἐθυσίαζεν ὑπὲρ τῆς αὐστηρᾶς ἐκτε-
λέσεως τοῦ καθήκοντός του τὰ προσφιλέστερα αἰσθη-
ματα τῆς καρδίας του. Ἄλλα μόλις εἰς τὴν ἀρχὴν
τοῦ δράματος εὐρισκόμεθα

Ἐπὶ τινὰς ἡμέρας μετὰ ταῦτα οὐδεὶς πλέον ἐγένε-
το λόγος περὶ τῶν ὑποδίκων. Φαίνεται ὅτι ὁ Οὐέρ-
τας, ἐπανεληθὼν εἰς τὸ πρῶτον αὐτοῦ σχεδίων περὶ οὗ
μοὶ εἶχε λαλήσει, ἐπροσπάθει νὰ καλύψῃ διὰ τῆς λήθης
τὸν Ἀλβαρέζον καὶ τὴν θυγατέρα του, νὰ περισπάσῃ
τὴν προσοχὴν τοῦ κοινού καὶ ν' ἀρῆτῃ νὰ γαλαρωθῆ ἡ
πρώτη ἔρμη, ὅπως δυνθῆ βραδύτερον νὰ δειχθῆ ἐπι-
κινῆς ἀνευ κινδύνου. Ἄλλα τὸ σχεδίων, τοῦτο, καὶ ἂν
παράδειχθῶμεν ὅτι τὸ ἠτῆσθη ὁ Οὐέρτας, οὐδὲν ἤ-
θελεν εἶχει ἀποτέλεσμα. Ἡτο προφανέστατον, ὅτι ἡ
κοινὴ γνώμη, ἀντὶ νὰ ψυχρανθῆ, ἠρεθίετο ἐκ τῆς βρα-
δύτητος ταύτης. Ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως
τῶν καθηκόντων μου νὰ σπουδάσω αἰετοπε, νὰ βλέπω
ἐκ τοῦ πλησίον τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὐρίσκοντο τὰ
πνεύματα, ἠδυνήθη νὰ πεισθῶ ὅτι ὁσημέραι τὸ μέτρο
ἐνέβριζοτο βαθύτερον, ὅτι ἡ ὄψις ἐκείνη τῆς τιμωρή-
σεως καὶ τῆς ἐκδικήσεως, ὅτι ἐραϊματοχαρὲς ἐκείνο πά-
θος τὸ χαρακτηρίζον τοὺς ἐμφυλοὺς πολέμους διεδίδετο
ὡς ἐπιδημικὴ νόσος καὶ ἐλάμβανε περισσοτέραν ἐν-
τασιν. Οἱ ὑπόδικοι, ὧν ὁ ἀριθμὸς εἶχε δυστυχῶς
αὐξήσει, μοὶ ἐφαίνοντο ἐκ τῶν προτέρων καταδικα-
σμένοι, καὶ προέβλεπον αἱματηρὰν τὴν λύσιν τοῦ
δράματος.

Ἡ συμβαίνει πάντοτε εἰς παρομοίας ἐποχὰς πο-
λιτικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ταραχῶν, ἀνὰ πᾶσαν σιγμὴν
ἐκυκλοφοροῦν φῆμαι ἀλλόκοτοι καὶ ἀπίθανοι προδοσιῶν
καὶ συνομοσιῶν. Καθ' ἑκάστην ἐλάμβανον καταμηνύσεις
καὶ πληροφορίας τοιαύτης φύσεως, εἰς τὰς ὁποίας ὁμοῦ
οὐδεμίαν ἀπέδιδον βαρύτητα καὶ ἄ; καθυπέβαλον εἰς τὴν
γνώσιν τοῦ προέδρου τῆς συνόδου, ὅστις ἐπίσης εἰς
οὐδὲν ἐλογίζετο αὐτάς. Ἄλλ' ὡς δι' ὀλεθρίου εἰρημοῦ,
ἀναπορεύκτου ἄλλως τε ἐν καιρῷ ἐπαναστάσεως, αἱ
παράλογοι αὐταὶ φῆμαι διδοδόμεναι πρὸς τὰ ἔξω
διηρέθιζον ἐτι μᾶλλον τὴν ἔξασιν τοῦ ὄχλου, ὅστις ἐ-
φύρισκε τότε ἐτέρας φήμας παραδοξωτέρας τῶν πρῶ-
των, διαδιδόμενας καὶ ταύτας ἀλληλοδιαδόχως. Πάν-
τα ταῦτα ἔπρεπε βεβαίως νὰ ἔχωσιν ὡς ἀποτέλεσμα
ἐκρηξίν τινα.

Τὴν προσέγγισιν τῆς ἐκρήξεως ταύτης ἐβλεπον ὁ
Οὐέρτας μὲ τι προαίσθημα φόβου. Ὅσημέραι καθίστα-
το σιωπηλότερος καὶ σκεπτικώτερος. Πράγμα πα-
ράδοξον. Εἰς τοιαύτην πυρετώδη κατάστασιν, ἡ
φαντασία του ἐξήρθη. Ἐφάνη αἰφνης δίδων πολλὴν
σημασίαν εἰς τὰς ἀπαισίας ἐκείνης ταραχᾶς, εἰς τὰς